

Vi kan sagtens holde de her taler, men det rykker ikke noget. Folk skal bare stemme rigtigt.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er den konservative ordfører hr. Tom Behnke.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Den konservative ordfører, hr. Knud Kristensen, kan desværre ikke deltage her i dag, og derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne bare sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er på vej. Det er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da starte med at komplimentere min konservative kollega for en meget præcis ordførertale, som overrasker mig lidt.

Det er jo på mange måder en gentagelse af en debat, vi havde, dengang 300-timers-reglen blev indført, og som vi også har haft løbende, mens vi har fulgt resultaterne af den. Men jeg synes alligevel, der er grund til at præcisere og slå nogle ting fast, for man kan blive forvirret, når man følger den her debat.

Er det virkelig sådan, at det velfærdssamfund, vi har i Danmark, er et tagselvbord, hvor enhver kan komme og hæve kontanthjælp, komme marcherende ind fra alle verdens egne og hæve kontanthjælp? Nej, er svaret, uanset hvad Venstres ordfører måtte mene, det er det ikke. Situationen i Danmark er sådan, at enhver, der ønsker at få offentlige ydelser, skal stå til rådighed, og det gælder jo selvfølgelig for kontanthjælpsmodtagere, at de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man ikke er umiddelbart klar til at tage et arbejde og dermed skal søge job eller på anden måde forsøger at få arbejde, skal man være inde i et forløb hen imod at blive arbejdsmarkedsparat.

Hvis en eneste af de personer, der er berørt af 300-timers-reglen, havde nægtet at tage et job, så ville de slet ikke være berettiget til kontanthjælp. Der er altså ikke på den måde mulighed for at udnytte systemet – eller, som nogle siger – at man bare kan gå derhjemme i sin lejlighed og hæve kontanthjælp. Nej, står man ikke til rådighed

for arbejdsmarkedet, er man ikke berettiget til kontanthjælp; det gælder alle, uanset om ægtefællen er på kontanthjælp, uanset hvor mange timer, man har arbejdet hidtil – det er fuldstændig det samme. Sådan er systemet, og det burde være alt nok til at sikre, at ingen udnytter systemet.

Man indførte så en 300-timers-regel. Det gjorde man jo, fordi man gerne ville ramme de allerfattigste familier i Danmark; det skulle være dem, hvor begge var på kontanthjælp. Der ville man gerne med sådan en kirurgisk præcision klippe et hul i det sociale sikkerhedsnet, som ellers er fundamentalt for det danske velfærdssamfund, så det skulle være muligt at falde ned igennem sikkerhedsnettet, uanset hvad man selv gjorde, for det, der var afgørende, var, at man havde haft arbejde tidligere. I det sikkerhedsnet klippede man så; men altså kun for de allerfattigste familier, dem, hvor begge var på kontanthjælp – troede vi.

Hr. Bent Bøgsted og konsorter fik notater, der viste, at det primært ville ramme indvandrerfamilier, og så var den hellige gral velforvaret for flertallet. Så kunne man bare køre løs, for det hul, man fik lavet i sikkerhedsnettet, var altså også sådan en slags etnisk sorteringsfilter.

Så blev loven omsat til praksis. Der viste det sig så – til beskæftigelsesministerens store overraskelse – at det, som der stod i loven, kun var gældende for familier, hvor begge ægtefæller var på kontanthjælp. Det var man meget skuffet over, for man havde egentlig forestillet sig, at det skulle ramme alle kontanthjælpsmodtagere, der var gift eller samlevende.

Det er så det, vi ser nu, nemlig at man udvider målgruppen for det her ret enormt. Man kan selvfølgelig sige, at det sådan set i det mindste er fornuftigt nok, hvis man vil lave huller, at man så ligesom prøver at indrette hele systemet efter det. Men det er kun fornuftigt, hvis man kigger på, hvad det er for nogle resultater, man får ud af det – det vil sige, om man synes, det er gode resultater. Og der må vi så konstatere, at en tredjedel af dem, der har mistet deres kontanthjælp som følge af 300-timers-reglen, i dag er hjemmegående; dem kan vi ikke stille nogen krav til; de skal ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet; de skal ikke have tilbud om at blive aktive medborgere. Det er en kvindefjendsk regel, der har skubbet kvinder tilbage til kødgryderne i stort tal.

20 pct. af dem, der har mistet deres kontanthjælp som følge af de her regler, har undladt at